

Vagn Bro: Må jeg allerførst takke den højtærede indenrigsminister for de oplysende bemærkninger, han gjorde vedrørende støtten til opbygning af Koldinghus. Jeg takker navnlig for udtalelserne med hensyn til sikringen mod brandfare — så kan vi jo komme tilbage til sagen senere.

Må jeg derefter gøre et par afgjort venlige bemærkninger til den højtærede justitsminister. Jeg takker for bemærkningerne om de motorsagkyndiges forhold og om færdselspolitiet. Jeg må dog føje til, at de forhold, vi har i øjeblikket, jo har været et stykke tid, og det vil derfor være overmåde ønskeligt, om ordningen snart kunne gennemføres.

Jeg er også overmåde tilfreds med til slutningen til princippet om, at de, der pålægger politiet opgaver, der ligger udenfor de egentlige politiforretninger, også må skaffe det fornødne mandskab. Jeg kunne i denne henseende ønske at sige, at for nogle år siden var man inde på ganske den samme tankegang, og man bestemte da, at det meget byrdefulde hverv, politiet havde med opkrævning i forbindelse med bidragssager, alimentationssager o. s. v., overgik til kommunerne. En væsentlig del af det er imidlertid ganske stiltfærdigt vendt tilbage igen. Grunden er den, at kommunerne, der iøvrigt har glimrende folk, blot sender en skrivelse ud, men der skal gerne en guldtresset kasket til, før man får bidragene ind, og det er relativt byrdefuldt i øjeblikket. Jeg henleder blot den højtærede ministers opmærksomhed på dette problem.

Så vil jeg gerne gøre en bemærkning om de 16 politibetjente ad gangen i en stor politikreds. Det er nu så mærkeligt her i landet. Når man bruger sådanne oplysninger, som jeg i og for sig ville bruge for at styrke dem derovre i kravet om, at de skulle have noget mere mandskab — og jeg har oplysningerne fra et referat af selve politichefens udtalelser — bliver man næsten fortørnet over det. Nu siger den højtærede minister, at det er ikke 16, men 136. Ja, jeg sagde heller ikke, at det var 16, men jeg sagde, at ifølge politichefens oplysninger i dette udmærkede blad var det 16 ad gangen. Jeg tvivler såmænd ikke om, at hvis man lægger alle de gange, betjentene er ude på gaden, sammen — jeg må da f. eks. gå

ud fra, at de alle færdes på gaden, når de skal hjem — så kan man nok komme op på 136. Efter min mening er sagens kærne, at der i store, vanskelige trafiktider i et distrikt og en stor by, hvor man har 200 betjente — ja, nu hører jeg, det er 192 — kun er 16 betjente på gaden ad gangen. Det var egentlig det, jeg gerne ville sige; mine udtalelser skulle nærmest være en støtte til dem derovre i det distrikt.

Endelig vedrørende politiets hjælp til skoleundervisningen, hvorom den højtærede minister rettede nogle, som han sagde, uvenlige bemærkninger til mig. Han sagde noget om, at det jo er noget, der ligger lidt udenfor politiets opgaver. Sådant er vi danske politifolk; vi påtager os alle de ting, der lægges over på os; og når vi nu finder, at det er meget vigtigt, at også landbougdommen bliver undervist i færdselskultur, ville vi gerne have lov til at køre derud i en af stationens vogne. Det var kun dette lille suk, jeg fremførte.

Rager: Jeg tillod mig i den tale, jeg holdt tidligere, og hvori jeg henvendte nogle ord til den højtærede justitsminister, at frabede mig et svar, der handlede om statistik, og dette opfattede den højtærede minister således, at han tillod sig at sige, at jeg altså helst ville tale om ting, jeg ikke havde kendskab til. Jeg kvitterer for modtagelsen og lykønsker den højtærede minister til den afstemning, der fandt sted i går, og som ikke har gjort tiltaleformen til ministre og medlemmer valgfri, men som stadig tvinger mig til — trods de følelser, ministerens udtalelser har fyldt mig med — at bruge udtrykket den højtærede minister. Og så er jeg færdig med ministeren.

Jeg vil derefter gerne gøre nogle bemærkninger til den højtærede indenrigs- og boligminister. Jeg vil gerne takke for de svar, jeg fik på mine spørgsmål. Særlig vil jeg takke for ministerens udtalelser vedrørende sindssygevesenet. Det kan ikke nægtes, at de udtalelser, som er blevet fremsat i Københavns borgerrepræsentation af en overlæge, der er medlem af sundhedsstyrelsen og tilsynsførende ved statens sindssygehospitalet, hvilke udtalelser ministeren også kender, var af en sådan karakter, at det var nødvendigt, at vi her af den ansvarlige minister fik at vide, at